

kelig Valgret. Jeg spørger saa den højtærede Kultusminister: Hvor kunne de da være selvsikrede Medlemmer, ja endog Formænd for disse Menighedsraad, naar deres Liv er et saadant, at de i Virkeligheden bør udelukkes fra kirkelig Valgret? Jeg forstaaer ikke denne Modsigelse i Loven. Jeg forstaaer overhovedet ikke denne Forskel, der er stillet op mellem Præster og Lægmand. Jeg synes, den er ganske uevangelisk, ganske uluthersk, ganske i Strid med Reformationens Grundprincipper. Her drages i Virkeligheden ved disse Love Grundlinierne, Grundridset for den kommende Kirkeforfatning — det er i Virkeligheden det, der sker —, og naar disse Grundlinier sige, at i Kirkekommissionen — og den er jo aabenbart Forbillede for den senere Forfatning — bliver det gejstlige Element omtrent lige saa stærkt som Lægmandselementet, er det saa rigtigt? Er det en særlig protestantisk Opfattelse at gøre denne Forskel? Er det overhovedet rigtigt at give Præsteskabet en saadan forlods Repræsentation i Kirkekommissionen og sandsynligvis i den senere Kirkeforfatning? Jeg kan ikke forstaa, hvorfor denne Forskel skal gøres. Ere ikke alle lige, ikke mindst efter kristelig Opfattelse?

Saa er der en anden eller tredie eller fjerde Føringelse i Lovforslaget i Aar. Det er det Løfte, der skal aflægges. Der er indført Ordene om, at vedkommende skal underskrive en Erklæring om, at han blandt andet agter at bevare sin Ret og Pligt som Medlem af Folkekirken. Disse Ord ere indførte oppe i Landstinget ogsaa som en Forsigtighedsregel, ogsaa som et Kautel imod at faa for frisindede Mennesker ind paa Valglisterne. Dette Udtryk om folkekirkelig Pligt har jo ogsaa været fremme under en anden Lovs Behandling i Vinter. Jeg kunde have Lyst at spørge den højtærede Kultusminister, hvilke de folkekirkelige Pligter ere, og om man ikke kunde faa en bestemt Definition af dem. Ligesom man i sin Tid i Balles Lærebog havde en nøjagtig Opramsning af Pligterne baade mod Gud, mod Næsten og mod sig selv, kunde man saa ikke faa en Definition af Pligterne mod Kirken, thi det vilde være ganske rart, naar Folk skulle aflægge Løfte om, at de ville bevare deres Pligter som Folkekirkemedlemmer, at man saa faar noget nærmere at vide om, hvilke disse Pligter ere, og hvilket Omfang de have. Det er der vist ikke ret mange, der vide i Øjeblikket.

Disse Menighedsraad, der her forelægges, kunne senere afgøre, om et Medlems Valgbarhed eller Valgrets betingelser forandres, om Valgretten eller Valgbarheden ophører. Der kan altsaa stadig, hvis et Medlem i disse Menighedsraad ikke mener det samme som Flertallet, som den fødte Formand, blive Lejlighed til at komme ham til Livs ved blandt andet at undersøge hans private Liv en Undersøgelse. Menighedsraadene skulle give sig af med Sjølesorg — her staaer stadig det tyske Udtryk Sjølesorg, det hedder dog vist paa Dansk Sjølepleje — og ganske vist skal det, som de disputere om privat Sjølesorg, ikke indføres i Protokollen, men det forudsættes altsaa, at de skulle give sig af med privat Sjølepleje. Det bliver ganske hyggelige Tilstande, det bliver ikke Menighedsraad, der faa en demokratisk Indflydelse paa Præsternes Ansættelse, men det bliver hellige Sladrekollegier til Hjælp for Præsterne, det bliver mindre muntre Tilstande, naar vi officielt ved Lovgivningsmagtens Hjælp skulle være med til at indstætte saadanne hellige Sladrekollegier her i Landet. Der er vist nogle Lovbestemmelser om, at det private Livs Fred er beskyttet, det tror jeg nok, der er, og jeg ved i hvert Fald, at der er en højtæret nuværende Minister, som i høj Grad har anvendt denne Lovbestemmelse om Privatlivets Fred til at værge sig baade mod Rygter, Presseomtale og meget andet. Han skulde bede sin Kollega Kultusministeren om at passe lidt paa her, om der ikke her bliver Anledning til, at ens private Liv bliver undersøgt, hvor man ikke har Værgen og Værn derimod i den almindelige Lovgivning, eftersom det er selve Lovgivningen, der opretter disse hellige Sladrekollegier, hvis væsentligste Opgave bliver at udspionere deres Medmenneskers Liv, og for hvem det er en officiel Opgave, eftersom de skulle sørge for, at ingen uværdig optages paa Valglisterne. Jeg ved ikke, hvor denne Beskyttelse for Privatlivets Fred bliver af, hvis disse kirkelige Lovforslag gaa igennem.

Der er fremdeles foretaget en Forandring til det værre fra i Ejor, en ret mærkelig Bestemmelse, som jeg slet ikke kan forstaa. Det er i § 9, hvor der staaer, at de, der blive valgte, skulle aflægge Løfte om, at de ville udføre det dem betroede Hverv i Troskab mod vor evangelisk-lutherske Folkekirke og i Overensstemmelse med dens Forskrifter. Jeg gør opmærksom paa dette Ord „vor“ i en Lovtekst.